

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Csp/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123373202
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6123373202.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava - Ružinov, IČO 31335004, proti žalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XX, zastúpenému URBÁNI & Partners, s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO 36646181, o zaplatenie 41.142,82 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 38.096,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38.096,12 eur od 07.12.2021 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,6 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa po úprave podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 41.142,82 eur, úroku vo výške 4,09 % ročne zo sumy 39.884,90 eur od 07.12.2021 do zaplatenia, najviac do výšky 18.526,41 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 40.184,90 eur od 07.12.2021 do zaplatenia. Súčasne žiadal i náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2251491 6 08 uzavrel so žalovaným dňa 02.03.2020 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2251491 6 08, v súlade s ktorou poskytol žalovanému medziúver č. 2251491 7 12 vo výške 40.000 eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver pravidelnými splátkami vo výške 271,21 eur, ktoré bol povinný uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvorili vklady na konto sporenia vo výške 114,87 eur, úrok vo výške 136,34 eur a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 20 eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky, poplatok za poistenie a vklady. Vklad na konto sporenia, splátku úroku z medziúveru a poplatok za prijatie do poistenia preúčtoval na konto medziúveru v súlade s čl. V bod 5.3 zmluvy o úvere. V súlade s čl. V a VI zmluvy sa žalovaný zaviazal platiť poplatok za rizikové životné poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 20 eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný porušil zmluvné podmienky a medziúver prestal riadne a včas splácať. Listom zo dňa 04.10.2021 ho preto vyzval na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru, ak dlžnú sumu neuhradí. Nakoľko žalovaný omeškané splátky nedoplatil, vyhlásil dňa 06.12.2021 mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaného listom zo dňa 18.05.2023 vyzval na plnenie, ale žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Poznamenal, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti mal žalovaný nasporenú sumu 115,10 eur, ktorú zúčtoval so sumou medziúveru 40.000 eur, čo predstavuje sumu 39.884,90 eur. Žalovaná suma vo výške 41.142,82 eur predstavuje istinu vo výške 39.884,90 eur, úroky ku dňu 06.12.2021 vo výške 957,92 eur a nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 300 eur. Pripomenul, že predčasným zosplatnením úveru úverová zmluva

nezaniká a istina sa naďalej úročí dohodnutým úrokom a úrokom z omeškania. K tomu poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019 a sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020. Nesúhlasil, že by v žalobe neuviedol opis rozhodujúcich skutočností. Na základe predložených špecifikácií odôvodnil svoj nárok, pričom z predložených špecifikácií vyplýva, z čoho pozostáva uplatnený nárok ako aj zo splatnosti akých splátok odvodzuje svoju pohľadávku. Judikatúra považuje sa rozhodujúce skutočnosti údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na ako podklade má súd rozhodnúť. K námietkam žalovaného o neplatnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru uviedol, že v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je strata výhody splátok v spotrebiteľskom vzťahu podmienená kumulatívnym splnením podmienok, a to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, že strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nespĺnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa po uplynutí 3-mesačnej lehoty od omeškania dlžníka a že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Súčasne platí, že veriteľ má právo, nie povinnosť, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky. Ak veriteľ chce využiť právo na zaplatenie celej pohľadávky, môže tak urobiť vtedy, ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Zákon vyžaduje, aby veriteľ dlžníka upozornil, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu. Veriteľ musí notifikovať uplatnenie tohto práva vopred aspoň v 15-dňovej lehote.. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej pohľadávky stáva účinným. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje moment začiatku plynutia tejto lehoty. Potom povinnou náležitosťou je upozornenie dlžníka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v prípade, že nedôjde k úhrade omeškaných splátok, a teda, že veriteľ pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu. Zákon žiadne ďalšie náležitosti, ako je napr. uvedenie splátky, pre ktorú sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť nepožaduje. Dodal, že listom zo dňa 04.10.2021 upozornil žalovaného, že je v omeškaní s riadnym plnením splátok a ak nebude realizovaná úhrada spolu so splátkou splatnou za mesiac október 2021, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Mimoriadnu splatnosť vyhlásil pre splátku splatnú dňa 15.08.2021, s ktorou bol žalovaný v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní viac ako 3 mesiace. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/4/2021 zo dňa 31.03.2022, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/14/2021 zo dňa 09.06.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/43/2022 zo dňa 26.07.2023, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16CoCsp/22/2021 zo dňa 28.06.2021, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/12/2021 zo dňa 15.07.2021. Ďalej má za to, že si riadne preveril platobnú schopnosť žalovaného lustráciou v príslušných registroch. Pred poskytnutím úveru požadoval od žalovaného potvrdenie o príjme, ktoré predložil a z ktorého vyplynulo, že za posledných ukončených 12 mesiacov dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.384,67 eur. Zo žiadosti o úver vyplýva, že žalovaný bol v tom čase slobodný a nemal žiadne nezaopatrené deti. Zohľadnil tiež náklady potrebné na zabezpečenie základných ekonomických životných potrieb rodiny ako aj rezervu požadovanú NBS. Po vyhodnotení príjmov a výdavkov žalovaného bol tento vyhodnotený ako dostatočne bonitný, keď mu odpočítaní všetkých nákladov zostalo ešte 311,72 eur na ďalšie iné náklady. Na tomto mieste poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/100/2019 zo dňa 13.02.2020. V neposlednom rade poznamenal, že v spotrebiteľskom práve sa uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t. j. spotrebiteľa, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory. Žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy 41 rokov, vysokoškolské vzdelanie, a teda mal všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konal rozumne a zodpovedne.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že v žalobe absentuje opis rozhodujúcich skutočností, ktorý v zmysle § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku nemožno nahradiť odkazom na priložené dôkazy. V žalobe absentuje označenie omeškanej splátky, najmä uvedenie lehoty jej splatnosti, na základe ktorej žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Okrem toho, postup žalobcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti odporuje § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na tieto zákonné ustanovenia poznamenal, že právo na zaplatenie celej pohľadávky môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobcu mu v písomnom Upozornení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.10.2021 oznámil, že dňa 31.10.2021 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov. Následne dňa 06.12.2021 mu žalobca adresoval Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, z ktorého vyplynulo, že mimoriadnu splatnosť vyhlásil dňom 06.12.2021. Má za to, že obsah upozornenia pred zosplatnením odporuje obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, a to v časti týkajúcej sa okamihu mimoriadnej splatnosti úveru. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spolu s upozornením tak voči nemu

pôsobia zmätočne a neurčito. Z toho dôvodu tieto listiny považuje v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné, keďže v nich nie je uvedený dátum, ku ktorému došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru a tiež nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.. Tiež sa domnieva, že žalobca svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky nevyužil v zákonom stanovenej lehote, t. j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V takom prípade nedochádza k účinnému zosplateniu úveru a právo žalobcu na úhradu celého zosplateného dlhu zaniká. Žalovaný poukázal, že žalobca porušil zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. a s odbornou starostlivosťou neposudzoval jeho bonitu a jeho schopnosť splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. V zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. potom žalobca nemôže požadovať jednorazové splatenie úveru, pričom pri hrubom porušení tejto zákonom stanovenej povinnosti sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za spornú považuje nie len výšku istiny ale aj výšku príslušenstva. V ďalšom žalovaný zotrval na svojich právnych názoroch vyššie uvedených tvrdiac, že k mimoriadnemu zosplateniu úveru nedošlo zákonom stanoveným spôsobom pre absenciu splátky, pre nesplnenie ktorej žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zdôraznil, že veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8CoCsp/26/2021 zo dňa 17.03.2022, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/19/2023 zo dňa 28.11.2023 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/271/2016 zo dňa 29.03.2017. Doplnil, že v zmluve je nesprávne uvedená obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. b), a to údaj o RPMN. Zmluva obsahuje len RPMN zjednotenú pre medziúver a stavebný úver, t. j. nie je samostatne určená pre stavebný úver a pre medziúver a jej určenie pri jednotlivých úveroch absentuje. Rovnako má pochybnosti o správnosti určenej hodnoty, kedy jej nesprávne určenie v neprospech spotrebiteľa má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy spotrebiteľskom úvere č. 2251491 6 08 zo dňa 02.03.2020, všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, amortizačnej tabuľky, upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.10.2021, doručenky, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 06.12.2021, doručenky, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu zo dňa 18.05.2023, doručenky, výpisu z účtu medziúveru, výpisu z účtu stavebného sporenia, výpisu z úverového registra, žiadosti o spotrebiteľský úver, potvrdenia o príjme pre zamestnancov zo dňa 19.02.2020, lustrácie v Sociálnej poisťovni, ktoré listinné dôkazy predložil žalobca, a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca dňa 02.03.2020 uzavrel so žalovaným zmluvu spotrebiteľskom úvere, ktorou sa zaviazal žalovanému poskytnúť medziúver vo výške 40.000 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmení na stavebný úver vo výške cca 23.692,26 eur. Žalovaný sa zaviazal v období medziúveru vkladať na účet stavebného sporenia mesačne sumu 114,87 eur vždy k 15. dňu v mesiaci v 133 mesačných splátkach a medziúver splácať v 133 mesačných splátkach po 136,34 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Úroková sadzba medziúveru bola dojednaná vo výške 4,09 %. Stavebný úver sa žalovaný zaviazal splácať v 107 mesačných splátkach po 251,21 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Úroková sadzba stavebného úveru bola stanovená vo výške 2,9 %. Konečná splatnosť medziúveru a stavebného úveru bola stanovená na deň 12.02.2040. Výška RPMN zjednotená pre medziúver a stavebný úver bola stanovená na 4,81 %. Celková čiastka medziúveru predstavovala sumu 66.036,24 eur. Strany si v čl. X bod 10.1 zmluvy dojednali, že v prípade omeškania dlžníka s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace alebo s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Účelom stavebného úveru boli stavebné úpravy, modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Za účelom zabezpečenia celkovej pohľadávky veriteľa bol žalovaný prijatý do rizikového životného poistenia pre prípad smrti typ A. Za to sa žalovaný zaviazal platiť poplatok vo výške 20 eur mesačne počas trvania poistenia úveru.

5. Z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver vyplýva, že fáza medziúveru bola stanovená na obdobie rokov 2020 až 2031. Fáza stavebného úveru bola stanovená na obdobie od 4/2031 do 2/2040.

6. Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.10.2021 žalobca upozornil žalovaného na omeškanie splátok z medziúveru, resp. vkladov v celkovej výške 1.387,47 eur a vyzval ho, aby dlh

uhradil najneskôr do 31.10.2021. Súčasne mu oznámil, že ak dlh vrátane splátky splatnej za mesiac október 2021 v stanovenej lehote nezaplatí, vyhlási dňa 31.10.2021 mimoriadnu splatnosť úveru s tým, že mu bude zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zásielku s upozornením žalovaný prevzal v odbernej lehote.

7. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 06.12.2021 oznámil žalobca žalovanému, že ku dňu 06.12.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko žalovaný porušil povinnosť splácať úver riadne a včas. Súčasne ho vyzval na zaplatenie dlhu v celkovej výške 41.187,82 eur. Oznámenie žalovaný prevzal dňa 10.12.2021.

8. Predžalobnou výzvou zo dňa 18.05.2023 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 46.526,74 eur. Výzvu žalovaný prevzal v odbernej lehote.

9. Z výpisu z účtu medziúveru vyplýva, že úver bol žalovanému vyplatený v celkovej výške 40.000 eur. Žalovaný uhradil poslednú splátku na vklad dňa 04.05.2021. V nasledujúcom období žalovaný už splátky neuhrádzal. Žalovaný celkovo uhradil sumu 2.028,78 eur. Zostatok na účte stavebného úveru predstavoval sumu 115,10 eur.

10. Z lustrácie žalovaného v úverovom registri vyplýva, že žalovaný mal poskytnutý kontokorentný úver, ktorý využil len v 10/2019 a v skúmanom období nemal týmto titulom pohľadávku po splatnosti. V 3/2019 mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.600 eur. V skúmanom období zostatok úveru predstavoval sumu 486 eur; žalovaný nebol v omeškanií so splácaním tohto úveru. V 1/2018 pristúpil žalovaný k záväzku, ktorého výška bola 20.000 eur. V 12/2019 zostatok záväzku predstavoval sumu 12.474 eur. K omeškaniu so splácaním nedošlo. V období od 4/2013 do 3/2015 bol ručiteľom na stavebnom úvere. Zostávajúca suma v 3/2015 bola 0 eur.

11. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver vyplýva, že žalovaný bol v čase poskytnutia úveru slobodný, nemal žiadne deti, jeho čistý mesačný príjem predstavoval sumu 1.384,66 eur. Náklady na plnoletú osobu žalovaný deklaroval vo výške 210,20 eur. Rezerva požadovaná NBS bola vo výške 469,79, na kreditné karty a kontokorentné úvery hradil sumu 110,88 eur. Zohľadnená bola aj budúca splátka zo žiadaného úveru vo výške 282,07 eur. Po započítaní uvedených súm vyšiel zostatok 311,72 eur. Z potvrdenia zamestnávateľa o príjme žalovaného vyplýva, že žalovaný je v pracovnom pomere na dobu neurčitú od 11.01.2010 a jeho čistý príjem zo závislej činnosti za posledných 12 ukončených mesiacov predstavoval sumu 16.616 eur.

12. Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný je zamestnaný aspoň od 8/2008. Jeho vymeriavací základ u zamestnávateľa za posledný i predposledný mesiac bol aspoň 912 a rovnako jeho vymeriavací základ za dané obdobie od všetkých zamestnávateľov bol aspoň 912. Za posledných 12 mesiacov trvalo poistenie aspoň 60 dní. Žalovaný nie je poberateľom invalidného dôchodku, priemerný vymeriavací základ za posledných 12 mesiacov je aspoň 901, nepracuje na základe dohody o pracovnej činnosti a počet dní od prijatia prihlášky je väčší ako 90.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Podľa § 7 ods. 16 zákona, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

19. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. h) zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je len čiastočne dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je žalobca, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Bližšie súd posúdil zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko už zo záhlavia predmetnej zmluvy vyplýva, že na jej základe sa poskytuje spotrebiteľský úver, čiže úver, ktorý v zmysle § 1 ods. 3 zákona nie je vyňatý spod pôsobnosti tohto zákona. Aj dôvodová správa k § 1 zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza, že napr. úvery poskytované stavebnými sporiteľňami spadajú pod tento zákon, pokiaľ

sú poskytované na rekonštrukciu, modernizáciu, dostavbu nehnuteľnosti. V danom prípade, bol úver poskytnutý na stavebné úpravy, modernizáciu a obnovu bývania žalovaného, a preto možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z.. Zákon pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere stanovuje podstatné náležitosti, ktoré táto musí obsahovať, preto súd skúmal, či predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že zmluva síce bola uzavretá v predpísanej forme, avšak neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Zmluva predovšetkým neobsahuje správnu výšku RPMN (§ 9 ods. 2 písm. h) zákona), keď je v zmluve uvedená len zjednotená RPMN pre medziúver a stavebný úver. Súd zastáva názor, že takéto uvedenie RPMN nie je správne, nakoľko do jej výpočtu v prípade medziúveru a v prípade stavebného úveru vstupujú vždy iné vstupné údaje. Podľa názoru súdu tak nie je možné správne vypočítať RPMN, ktorá by zohľadňovala vstupné údaje pre dva druhy úverov s rozličnými premennými. Spotrebiteľ má byť v čase uzavretia zmluvy jasne informovaný o všetkých podmienkach úveru, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodovanie o tom, či ponúkaný úver prijme, alebo nie. Neuvedením RPMN pre každý druh úveru samostatne, t. j. pre medziúver a pre stavebný úver, tak žalobca neposkytol žalovanému dostatočné informácie o podmienkach úveru, čím zaťažil zmluvu vadou, ktorá v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalobca nemá nárok na žiadne úroky a poplatky. Žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 40.000 eur, pričom žalovaný celkom uhradil sumu 1.903,88 eur. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 38.096,12 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a splatenou časťou úveru (40.000 eur - 1.903,88 eur = 38.096,12 eur) a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Žalovaný v rámci svojej obrany poukazoval, že v žalobe nie sú uvedené rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých má súd žalobu posúdiť, keď v nej nie je uvedená splátka, pre ktorú došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru. Súd má za to, že žaloba obsahuje dostatočné skutkové tvrdenia na to, aby bolo možné žalobou uplatnený nárok posúdiť a o tomto rozhodnúť. V konečnom dôsledku, žalobca v podaní doručenom súdu dňa 25.01.2024 označil splátku, pre ktorú úver zosplatnil a touto bola splátka splatná dňa 15.08.2021.

24. Čo sa týka námietky žalovaného, že úver nebol zo strany žalobcu zosplatený v súlade so zákonom, nakoľko v upoznení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.10.2021 a v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.12.2021 je uvedený vždy iný dátum zosplatenia úveru, čo vyznieva zmätočne a vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti chýba údaj o splátke, pre nezaplatenie ktorej žalobca úver zosplatnil, k tomu súd uvádza, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnej veci žalobca upoznením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.10.2021 jednak vyzval žalovaného na zaplatenie dovtedy vzniknutého dlhu, a to najneskôr do 31.10.2021 a súčasne žalovaného upozornil, že ak do tohto času dlh nezaplatí, bude mu zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd má za to, že žalobca riadne vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu a rovnako ho riadne upozornil na mimoriadne zosplatenie dlhu, ktoré právo následne využil a úver zosplatnil ku dňu 06.12.2021, ako to vyplýva z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.12.2021. V čase zosplatenia úveru bol žalovaný v omeškaní so splácaním okrem iného i splátky splatnej dňa 15.08.2021 a to po dobu 3 mesiacov. Keďže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzala výzva na úhradu dlhu spolu s upoznením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktorá sa do dispozičnej sféry žalovaného podľa žalobcom predloženej zásielky dostala dňa 06.10.2021, čo znamená, že žalovaný bol na možnosť zosplatenia upoznený v lehote dlhšej ako 15 dní pred zosplatením úveru, možno konštatovať, že boli splnené všetky zákonom predpísané predpoklady pre to, aby žalobca mohol využiť svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a úver zosplatiť. Žalobca tak zosplatnil úver v súlade so zákonom. Súd dodáva, že žiadne zákonné ustanovenie neukladá veriteľovi podmienku uviesť v upoznení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru splátku, pre nezaplatenie ktorej mieni pristúpiť k zosplateniu úveru. Nemožno preto sankcionovať žalobcu za nesplnenie podmienky, ktorú zákon neukladá. Pokiaľ žalovaný v tomto smere poukazoval na viaceré rozhodnutia krajských súdov, treba dodať, že rozhodnutia krajských súdov nepredstavujú ustálenú súdnu prax a sú záväzné len pre strany toho ktorého konkrétneho sporu. Čo sa týka zmätočnosti dátumu zosplatenia úveru, keď v upoznení zo dňa 04.10.2021 je uvedený dátum 31.10.2021 a v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je uvedený dátum 06.12.2021, súd s názorom žalovaného v tomto smere nesúhlasí. Z obsahu listiny "upoznenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti" jednoznačne vyplýva, že žalobca upozorňoval žalovaného na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru

v budúcnosti, pričom je pravdou, že uviedol deň 31.10.2021. Neznamená to však, že k tomuto dňu aj mimoriadnu splatnosť skutočne vyhlásil. V upozornení žalobca uviedol, že ak žalovaný do 31.10.2021 dlh nezaplatí, zašle mu oznámenie i mimoriadnom zosplatnení úveru, čo aj následne urobil. V oznámení o mimoriadnom zosplatnení úveru je jasne uvedený dátum mimoriadneho zosplatnenia úveru, a to deň 06.12.2021. Nie je preto pravdou, že žalovaný nevedel určiť, ku ktorému dňu bol úver mimoriadne zosplatnený a že z tohto dôvodu je mimoriadne zosplatnenie úveru neplatné.

25. V neposlednom rade sa žalovaný bránil aj tým, že žalobca nedostatočne skúmal jeho bonitu. Po preskúmaní žalobcom predložených listinných dôkazov (lustrácia v úverovom registri, potvrdenie o príjme, lustrácia v Sociálnej poisťovni, žiadosť o spotrebiteľský úver) možno konštatovať, že žalobca dostatočným spôsobom preveril schopnosť žalovaného splácať žiadaný úver. Žalobca zistil príjem žalovaného, a to nie len v aktuálnom období, ale za obdobie 12 mesiacov predchádzajúcich žiadosti o úver, čím si vytvoril ucelenejšiu predstavu o príjmoch žalovaného a v tej súvislosti o možnosti splácania úveru, vykonal lustráciu žalovaného v úverovom registri a zohľadnil splátky na kreditné karty a kontokorentné úvery, zistil, že žalovaný nemá žiadne vyživovacie povinnosti, zohľadnil náklady na plnoletú osobu, ktoré sa rovnali vtedy aktuálnemu životnému minimu, zohľadnil aj požadovanú rezervu NBS a budúcu splátku úveru. Po zhodnotení všetkých uvedených ukazovateľov dospel žalobca dôvodne k záveru, že žalovaný je dostatočne schopný splácať žiadaný úver v žiadanej výške, keď po započítaní všetkých nákladov vrátane budúcej splátky mu zostávalo stále 311,72 eur k osobnej potrebe. Za tohto stavu nemožno žalobcovi vyčítať nedostatočnú odbornú starostlivosť vo vzťahu k prešetrovaniu schopností žalovaného splácať úver, a preto súd námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. účinné ku dňu uzavretia zmluvy.

28. Keďže žalovaný nesplnil svoj záväzok včas a riadne, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia vo výške 5 % ročne zo sumy 38.096,12 eur od 07.12.2021 (deň nasledujúci po vyhlásení mimoriadnej splatnosti) do zaplatenia.

29. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

30. V predmetnej veci mala každá strana čiastočný úspech. Žalobca mal úspech vo výške 85,3 %, žalovaný vo výške 14,7 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 70,6 %. Úspešnejšou stranou bol žalobca, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,6 %. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. CSP).

31. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že uvedenú dobu považuje za primeranú s ohľadom na výšku plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.